

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., a JUDr. Mariana Kokeše, Ph.D. ve věci

navrhovatele: **F. P.**
zastoupený advokátem Mgr. Jiřím Nezhybou
sídlem Údolní 33, 602 00 Brno

proti
odpůrci: **obec Předklášteří**
sídlem náměstí 5. května 1390, 666 02 Předklášteří

za účasti: **I) M. B.**
II) J. B.
oba zastoupeni advokátem JUDr. Pavlem Kožouškem
sídlem U Sluncové 612/21, 186 00 Praha 8

o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – Územního plánu Předklášteří, vydaného usnesením Zastupitelstva obce Předklášteří ze dne 16. 12. 2019, č. 127/2019, které nabylo účinnosti dne 2. 1. 2020, v části vymezení zastavitelných ploch Z9 a Z22,

takto:

1. Opatření obecné povahy – Územní plán Předklášteří, vydaný usnesením Zastupitelstva obce Předklášteří ze dne 16. 12. 2019, č. 127/2019, které nabylo účinnosti dne 2. 1. 2020, se v části vymezení zastavitelných ploch Z9 a Z22 **ruší** dnem právní moci tohoto rozsudku.
2. Odpůrce **je povinen** zaplatit navrhovateli na náhradě nákladů řízení částku 21 456 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho právního zástupce Mgr. Jiřího Nezhyby.
3. Osoby zúčastněné na řízení **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Navrhovatel se domáhal zrušení částí opatření obecné povahy, Územního plánu Předklášteří, vydaného usnesením Zastupitelstva obce Předklášteří ze dne 16. 12. 2019, č. 127/2019, které nabylo účinnosti dne 2. 1. 2020 (dále „ÚP Předklášteří“), a to v části vymezení zastavitelných ploch Z9 a Z22. Ke své aktivní legitimaci konstatoval, že byl vydáním ÚP Předklášteří zkrácen na svých vlastnických právech k pozemkům, zapsaným v katastru nemovitostí, vedeném Katastrálním úřadem Jihomoravského kraje, Katastrální pracoviště Brno-venkov, na LV č. 1028, parc. č. X a parc. č. St. X, jehož součástí je rodinný dům č. p. X, vše k. ú. X, obec X, které vlastní ve společném jmění manželů. Na sousedních pozemcích byly ÚP Předklášteří vymezeny zastavitelné plochy Z9/SOv – plocha smíšená obytná - venkovská a Z22/VPk – plocha veřejného prostranství – komunikace (dále „předmětné pozemky“). Odpůrce vydáním nového ÚP Předklášteří změnila dosavadní funkční využití předmětných pozemků zařazených v plochách zemědělských – zahrady a sady, což zhoršuje kvalitu využití dotčených pozemků navrhovatele a navrhovatel je zkrácen na svých právech, především právu vlastnickém.

II. Návrh

2. Navrhovatel odůvodnil svoji aktivní procesní legitimaci. Odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, dle kterého je dotčen regulací území zejména vlastník či spoluvlastník pozemku. Konstatoval, že pojem „dotčenosti“ pak judikatura NSS definovala širěji, když dotčené pozemky nejsou pouze ty, na které přímo dopadá změna územního plánu, ani jen ty, které přímo hraničí s těmi pozemky či stavbami, na něž přímo dopadá změna územního plánu, nýbrž i pozemky vzdálenější, má-li zamýšlená změna územního plánu takovou povahu, že při jejím provedení je reálné podstatné ovlivnění poměrů i na tomto pozemku (stavbě). Připomenul rozsudek NSS ze dne 24. 10. 2007, sp. zn. 2 Ao 2/2007-73 s tím, že „dotčení“ se proto musí posuzovat materiálně, s důkladným uvážením poměrů příslušné lokality, konkrétních pozemků (staveb), ve vztahu k nimž se dotčenost posuzuje, a povahy změn územního plánu.
3. Dále navrhovatel shrnul proces pořizování ÚP Předklášteří. Tvrdil, že ÚP Předklášteří je v rozporu se zákonem a nebylo vydáno zákonem stanoveným způsobem, a to především ze dvou důvodů. První důvod se týká ÚP Předklášteří jako celku, konkrétně jde o nedostatečné zdůvodnění potřeby vymezení nových zastavitelných ploch. Druhým důvodem je pak nepřezkoumatelnost rozhodnutí o námitkách navrhovatele ze dne 26. 6. 2018, řádně uplatněných v průběhu pořizování ÚP Předklášteří.
4. Vymezením předmětných ploch dojde k zásahu do vlastnického práva navrhovatele a práv souvisejících, spočívající ve zhoršení kvality bydlení v dané lokalitě. Možnost umístit v uvedených plochách další stavby pro bydlení či ubytování, a to za situace, kdy ÚP Předklášteří nemění parametry v současnosti nevyhovující stávající příjezdové komunikace, povede nejen ke zvýšení intenzity dopravy v blízkosti výše uvedených nemovitostí navrhovatele a ke vzniku s tím spojených negativních externalit (prašnost,

imise z výfukových plynů, vibrace, zvýšení hlukové zátěže, narušení kvality a pohody bydlení, zhoršení životního prostředí), ale rovněž ke snížení bezpečnosti pohybu na přilehlé veřejné komunikaci. Také lze předpokládat, že dojde ke snížení ceny nemovitostí vlastněných navrhovatelem.

5. Navrhovatel v námitkách ze dne 26. 6. 2018 argumentoval, že v návrhu územního plánu je nově 17 zastavitelných ploch vymezených v krajině, z toho lokality Z1, Z7-11, Z13 představují plochy smíšené obytné. Došlo tak k vymezení 15,23 ha zastavitelných ploch určených pro bydlení mimo zastavěné území. Navržené plochy smíšené obytné svou rozlohou znamenají nárůst zastavěné plochy oproti dnešnímu stavu o víc než jednu čtvrtinu, což je značný nárůst. Zábor zemědělského půdního fondu celkem v platném územním plánu je 12,2779 ha, v novém návrhu je to o 3,9806 ha více, což je víc než o třetinu. Vzhledem k dostatečnému počtu a výměře ostatních zastavitelných ploch v návrhu územního plánu se zastavitelná plocha Z9 jeví jako nadbytečná. Na tuto argumentaci však v rozhodnutí o námitce, která byla zamítnuta, nebylo vůbec reagováno. Kromě toho však měly být nové zastavitelné plochy vymezeny pouze v rozsahu potřebném a řádně odůvodněném. Navrhovatel následně citoval body 45-52 z rozsudku NSS ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 AOs 1/2013-85. S ohledem na závěry zde uvedené konstatoval, že vyhodnocení účelného využití zastavěného území a vyhodnocení potřeby vymezení zastavitelných ploch bylo v ÚP Předklášteří provedeno pouze v obecné rovině a nedostatečně.
6. V kapitole II.10.1 se uvádí, že *„Hlavní zastavěné území Předklášteří je v uličních frontách kompaktně využito stávající zástavbou“*, dále se připouští, že u některých pozemků zařazených převážně do stabilizovaných ploch „smíšených obytných – venkovských“ je další výstavba možná, jakož i jinde v plochách stabilizovaných podle jejich druhu zejména v uliční frontě a že tedy nejde o nevyužité proluky, a proto jsou pro další rozvoj bydlení vymezeny další zastavitelné plochy „smíšené obytné – venkovské“, včetně navrhovatelem napadené plochy Z9. Dle navrhovatele je toto zdůvodnění nedostatečné, chybí zde, jaké konkrétní již vymezené zastavitelné plochy nelze využít, paušální tvrzení je nedostatečné, pokud se zmiňuje i další možnost zástavby, rovněž bez bližší specifikace.
7. V kapitole II.10.3 je tvrzeno, že stav počtu obyvatel za období od roku 2001 do roku 2016 je setrvalý (pohybující se okolo 1440 obyvatel). V téže kapitole je přesto následně uvedeno, že *„v rozborové části RURÚ ÚAP Tišnov 2016 však nejsou obsaženy číselné údaje, o které by bylo možné opřít konkrétní výpočet potřeby zastavitelných ploch v Předklášteří. ÚAP obsahují vesměs údaje za celý správní obvod, které jsou srovnávány s údaji JM kraje. Přesto je tato bilance v ÚP níže provedena, aby byl splněn požadavek legislativy. Z nedostatku jiných údajů byl zvolen nárůst bydlení o 25 % a průměrná velikost zastavitelné plochy – stavebního pozemku pro 1 byt a rodinný dům 0,12 ha (1.200 m²) vč. souvisejících poměrných částí místních komunikací a veřejných prostranství. V zastavitelných plochách pro bydlení se v níže uvedené bilanci předpokládá výstavba formou jednogeneračního rodinného domu s 1 bytem.“*
8. Dle navrhovatele je tedy evidentní, že odpůrce přiznává, že bilanci provedl jen proto, aby byl splněn požadavek legislativy a kvůli nedostatku jiných údajů zvolil jisté parametry posléze dosažené do rovnice navržený „nárůst počtu bytů x potřeba zastavitelné plochy na 1 byt a dům“, jejímž výsledkem je údajně potřebná zastavitelná plocha v rozsahu 14,4 ha. Tento způsob výpočtu je však dle navrhovatele značně pochybný.

9. Vzhledem k tomu, že tempo nárůstu obyvatel obce je za roky 2005-2016 nulový, není navrhovateli jasné, na základě čeho došel pořizovatel k závěru, že do budoucna může obec počítat až s + 25 % nárůstem bydlení. Působí to jako zbožné přání obce, ale nepodložené žádnými relevantními podklady či „tvrkými“ daty, na základě kterých se pořizování nového územního plánu provádí. Z tohoto stavu se jeví jako nepotřebné vymezovat pro bydlení nové zastavitelné plochy.
10. V rovnici se dále vycházelo z výstavby jednogeneračního rodinného domu s jedním bytem, který vyžaduje průměrnou velikost zastavitelné plochy 0,12 ha včetně veřejných prostranství a komunikací. Dle navrhovatele je takto vymezená plocha přemrštěná, protože sám ÚP Předklášteří stanoví v podmínkách prostorového uspořádání minimální výměru pozemku pro samostatně stojící rodinný dům v ploše SOv 500 m². Není důvod do výpočtu potřeby zastavitelných ploch pro bydlení započítávat i výměru veřejných prostranství a komunikací, protože tyto se vymezují zvlášť.
11. V kapitole II.10.2 Vyhodnocení vymezených zastavitelných ploch je sice odkaz na kapitolu II.9.3, ve které se uvádí, že *„Nově byly v návrhu ÚP v r. 2011 vymezeny zastavitelné plochy smíšené obytné - venkovské Z1 v lokalitě Obora a malé plochy obytné Z8-9 a Z13, protože je v jejich plochách zájem vlastníků pozemků i zájem obce o výstavbu.“* Toto odůvodnění je dle navrhovatele nedostatečné, zejména za situace, že nebylo vyhověno vlastníkům pozemků dalších osmi pozemků, kteří rovněž žádali o zařazení pozemků zeleně krajinné, ploch zemědělských – zahrady a sady a ploch lesních do zastavitelných ploch smíšených obytných. Nevyhovění v tomto případě pořizovatel zdůvodnil nedostatečnou dopravní a technickou infrastrukturou, ochranou zemědělského půdního fondu (byť šlo o pozemky s horším BPEJ než v ploše Z9) a dostatkem jiných ploch k zastavění (viz rozhodnutí o námitce č. 6).
12. I s odkazem na uvedenou judikaturu je nezbytné při vymezení nových zastavitelných ploch uvést, jaké konkrétní již vymezené zastavitelné plochy nelze využít a z jakého důvodu, a přesvědčivě zdůvodnit, proč je třeba vymezit zastavitelné plochy nové. Pouhý zájem vlastníků pozemků či zájem obce není sám o sobě relevantním důvodem k tomu, aby se nové zastavitelné plochy vymezovaly. Účelovost a nedostatečnost zdůvodnění potřeby vymezení plochy Z9 je zřejmá ve srovnání s rozhodnutím o námitce č. 6.
13. Plocha Z22 vymezující plochu veřejného prostranství – komunikace je funkčně spjata s plochou Z9. Pokud by plocha Z9 vymezena nebyla, nebyl by ani důvod vymezovat plochu Z22. V kapitole II.9.3.3 se totiž uvádí *„Plocha je vymezena pro prodloužení ulice Pod Horkou vč. inženýrských sítí vedle plochy smíšené obytné Z9, pro kterou bude zajišťovat dopravní napojení na jižním okraji obce mimo ZÚ. Plocha Z22 byla vymezena v ÚP pro společné jednání s vydaným souhlasem orgánů v r. 2011.“*
14. V ÚP Předklášteří byla rovněž vymezena plocha přestavby P10 areálu bývalé papírny v zastavěném území. Tato plocha údajně může zvýšit pracovní příležitosti, a proto je pro obec významná. Jde o rozsáhlou plochu, jejíž vymezení je odůvodněno v kapitole II.9.3.4 *„Plocha přestavby typu „brownfield“ je vymezena pro obnovu a změnu využití areálu bývalé papírny pro více funkcí. To pro bytové domy (SOB) s možností občanského vybavení a služeb a též pro smíšenou výrobu (SV) a pro související veřejná prostranství a dopravní či technickou infrastrukturu (parkoviště, garáže). Plocha je vymezena v opuštěném výrobním areálu mezi Svratkou a mlýnským náhonem u ulice Komenského*

uvnitř ZÚ. Plocha je vymezena v ÚP nově až po společném jednání (pro společné jednání byla vymezena jako stabilizovaná plocha výroby). Nové využití areálu bývalé papírny umožní umístění bytových domů, občanského vybavení, veřejných prostranství se zelení a parkovišti aut a též umožní pracovní příležitosti ve své výrobní a komerční části. Pro záměr přestavby v ploše P10 bylo zhotoveno několik podrobnějších návrhů.“ V ploše může být „např. umístěno dalších 500 trvalých obyvatel v bytových domech a např. 300 pracovních míst v provozovnách“ (viz kapitola II.9.12 odůvodnění ÚP Předklášteří). Jen tato bytová výstavba by tedy s přehledem pokryla bytovou potřebu při nárůstu obyvatel obce o 25 %. Z uvedeného, dle navrhovatele pochybného propočtu vychází údajná potřeba zastavitelných ploch 14,4 ha. Uvedený propočet navozuje dojem, že byl sestaven tak, aby odpovídal výměře navržených zastavitelných ploch určených pro bydlení. Do vymezených zastavitelných ploch určených pro bydlení přitom plocha P10 není zahrnuta.

15. Dle navrhovatele je ÚP Předklášteří ve vztahu k vyhodnocení účelného využití zastavěného území a vyhodnocení potřeby vymezení zastavitelných ploch dle § 53 odst. 5 písm. f) stavebního zákona nedostatečný.
16. Rozhodnutí o námitkách navrhovatele je nepřezkoumatelné a nezákonné. Navrhovatel poukázal na příslušnou právní úpravu a judikaturu (rozsudky NSS ze dne 16. 12. 2008, č. j. 1 Ao 3/2008-136, ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109, ze dne 16. 6. 2006, č. j. 4 As 58/2005-65a ze dne 6. 5. 2016, č. j. 10 As 250/2015-92), ze které citoval a konstatoval, že odpůrce rezignoval na povinnost rozhodnutí o jeho námitce řádně odůvodnit.
17. S odkazem na usnesení rozšířeného senátu ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006-73, navrhovatel dále zdůraznil, že k nepřezkoumatelnosti pro nesrozumitelnost i pro nedostatek důvodů je soud povinen přihlížet i z úřední povinnosti.
18. Na námitku navrhovatele, týkající se nově vymezených zastavitelných ploch, které oproti dnešku představují nárůst o více než čtvrtinu ploch a dojde k záboru zemědělského půdního fondu o více než třetinu s tím, že vzhledem k dostatečnému počtu a výměře ostatních se zastavitelná plocha Z9 jeví jako nadbytečná, odpůrce žádným způsobem nereagoval. Pro absenci odůvodnění a rozhodnutí o námitce došlo k nezákonnosti a nepřezkoumatelnosti. Navrhovatel se nedozvěděl, proč je nově vymezená zastavitelná plocha Z9 a s ní funkčně spjatá plocha Z22 potřebná s ohledem na nulový nárůst obyvatel obce za poslední roky a zároveň došlo k vymezení plochy přestavby P10. Nepotřebnost vymezení plochy Z9 je zjevná rovněž při srovnání s rozhodnutím o námitce č. 6.
19. Ohledně dopravního řešení navrhovatel namítal, že lokalita Z9 má na stávající komunikaci navazovat plochou Z22, v rámci které má být umístěna obslužná místní komunikace a inženýrské sítě. Dle navrhovatele však při vymezení plochy Z9 nebyly vzaty v potaz podstatné skutečnosti, na základě kterých je zřejmé, že plocha Z9 nemůže být prozatím vymezena. Důvodem je, že jediný způsob dopravní obsluhy dané lokality, včetně plochy Z9, je stávající příjezdová komunikace, která je však úzká a její kapacita je i nyní pro současnou zástavbu nedostatečná. Rozšíření stávající komunikace přitom není možné, jelikož pozemky v jejím sousedství jsou ve vlastnictví soukromých vlastníků a s možností vyvlastnění se pro tyto sousední pozemky nepočítá. S možností vyvlastnění je v návrhu územního plánu uvažováno pouze pro obslužnou komunikaci a inženýrské sítě v ploše Z22, nikoliv však pro stávající příjezdovou komunikaci, která na plochu Z22 navazuje.

20. Výměra plochy Z9 přitom činí 3.926 m². Při průměrné velikosti zastavitelné plochy stavebního pozemku pro jeden rodinný dům odpovídající zhruba 1.200 m² (ačkoliv to reálně může být i plocha poloviční) je plocha Z9 určena minimálně pro stavbu tří rodinných domů. Již v současné době se však v dané lokalitě při stávající zástavbě obtížně parkuje a otáčí vozidla, tudíž v důsledku vymezení plochy Z9 se situace v budoucnu nepochybně zhorší. Dále navrhovatel upozorňoval na svažitost příjezdové komunikace, její nesjízdnost v zimních měsících spojenou s nutností parkovat v křižovatce ulic Pod Horkou a Sadová. Je samozřejmostí, že když v zimě napadne sníh, je stávající komunikace za pomoci obyvatel stávající zástavby udržována, aby byla co nejdéle sjízdná. Nesjízdnost se týká i vozidel svozu komunálního odpadu, v zimě je obvyklé přistavovat popelnice ke křižovatce Pod Horkou a Sadová. Problematická je rovněž i dostupnost pro vozidla integrovaného záchranného systému. Vše se týká i plochu Z9 a Z22, které se nachází v ještě svažitějším terénu. Navrhované prodloužení stávající komunikace (v rámci plochy Z22) se přitom pohybuje okolo 60 m. dle navrhovatele tedy současná příjezdová komunikace není ve stavu, který by umožňoval výstavbu rodinných domů v ploše Z9, navíc by došlo ke zhoršení stávající komunikace s nutností opravy, což by pro obec znamenalo nemalou investici.
21. Odpůrce na námitku reagoval pouze poukazem na vymezenou plochu Z22, jakožto zastavitelnou plochu veřejného prostranství komunikace (VPk) Pod Horkou. Na konkrétní námitky směřující proti stávající nevyhovující komunikaci nereagoval. Dle navrhovatele problém neřeší ani podmínka v kapitole 1.3.3 Vymezení zastavitelných ploch, včetně pro ně stanovených podmínek, že „Změna využití ploch Z7, Z9, Z10, Z27 je podmíněna prodloužením či výstavbou obslužné místní komunikace, vč. prodloužení rozvodů inženýrských sítí technické infrastruktury.“ Jednak tato podmínka svou povahou odpovídá etapizaci, která však v kapitole I.14 ÚP Předklášteří není stanovena, a tudíž existuje důvodná obava, že ÚP Předklášteří je vnitřně rozporný, jednak nelze řešit plochu Z22 bez toho, aniž by se řešila na ni navazující stávající a nedostatečná komunikace.
22. Tento postup dle navrhovatele odporuje principům vymezení ploch dle § 4 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb., a to pro nesplnění podmínky podle § 20 odst. 4, dle které stavební pozemek musí být mimo jiné dopravně napojen na kapacitně vyhovující veřejně přístupnou pozemní komunikaci. Byť možná plocha Z9 bude časem napojena na veřejně přístupnou pozemní komunikaci, plánovanou na ploše Z22, plocha Z22 v tuto chvíli nenavazuje na veřejně přístupnou pozemní komunikaci, která by kapacitně vyhovovala.
23. Navrhovatel bydlí ve svahu pod plochami Z9 a Z22, tudíž nově vybudovanou komunikaci na ploše Z22 nebude mít důvod využívat a nikterak to nepřispěje ke komfortu obsluhy jeho nemovitosti (jak uváděl odpůrce).
24. Odpůrce se nevyjádřil ani k námitce navrhovatele, že vymezení plochy Z9 nepochybně vyvolá nutnost opravy současné příjezdové komunikace, a tudíž i nutnou investici ze strany odpůrce. Protože nedošlo k dostatečnému prověření a posouzení potřeby změn v území, jejich přínosy, problémy, rizika a vliv na veřejnou infrastrukturu a na její hospodárné využívání, absence reakce na tuto námitku navrhovatel považuje rovněž za nedostatek způsobující nepřezkoumatelnost rozhodnutí.
25. Navrhovaná plocha Z9 se nachází v ochranném pásmu lesa, a rovněž v přírodně hodnotné lokalitě, poblíž významného krajinného prvku Zmole. Odpůrce se podrobněji vyjádřil

pouze k námitce směřující k ochrannému pásmu lesa, odkázal na navazující procesy při umísťování stavby a stanoviska orgánu životního prostředí s tím, že tato skutečnost sama o sobě není důvodem pro vyloučení z vymezení zastavitelné plochy. Dále pak pouze uvedl, že „Obdobné platí pro problematiku krajinného rázu.“ To však není pravdou. Krajinný ráz se neposuzuje v územním řízení v zastavitelných plochách, pro které je územním plánem stanoveno plošné a prostorové uspořádání a podmínky ochrany krajinného rázu dohodnuté s orgánem ochrany přírody pro ochranu krajinného rázu (§ 12 odst. 4 zákona č. 114/1992 Sb.).

26. V ÚP Předklášteří jsou podmínky prostorového uspořádání včetně základních podmínek ochrany krajinného rázu stanoveny v kapitole I.6.3, přičemž orgán ochrany přírody vydal k návrhu ÚP Předklášteří souhlasné stanovisko, v předmětné souvislosti požadavky nevznsl. Podmínky ochrany krajinného rázu byly tedy dohodnuty s orgánem ochrany přírody a v územním řízení nebude zásah do krajinného rázu posuzován, což vyplývá i přímo z podmínky prostorového uspořádání e1: „*Vliv umísťovaných staveb na krajinný ráz nemusí být posuzován v zastavěném území a v zastavitelných plochách či v plochách přestavby, které jsou pro tyto stavby v ÚP vymezeny s dodržanou výškovou hladinou při respektování hmotového souladu s okolní zástavbou. Umísťované stavby nesmí výrazněji narušit reliéf a siluetu obce, zejména nesmí narušit prostředí historických staveb areálu kláštera Porta coeli.*“
27. Plocha Z9 vybíhá mimo území zastavitelných ploch a zanořuje obytnou zástavbu nevhodně do ploch zeleně. Odpůrce uvedl, že vymezené zastavitelné plochy určené pro bydlení navazují na hlavní zastavěné území se stejným způsobem využití jako pokračování či doplnění stávající uliční obytné zástavby, přičemž plocha Z9 je vymezena jako prodloužení ulice Pod Horkou. Navrhovatel ví, že tento důvod sám o sobě nemůže založit nezákonnost ÚP Předklášteří, nicméně vzhledem k ostatním výše uvedeným skutečnostem je přesvědčen, že i tato námitka je relevantní a měla být řádně vypořádána. Odůvodnění v rozhodnutí však v tomto směru opět chybí, tudíž je rozhodnutí nepřezkoumatelné a nezákonné.
28. Navrhovatel závěrem upozornil na rozsudek NSS ze dne 19. 12. 2012, č. j. 6 AOs 2/2012-27, ve kterém se soud vyjádřil k otázce poměrování soukromého a veřejného zájmu, nezbytnosti zvážit komplexnost a složitost vztahů řešených opatřeními obecné povahy a nutnosti bránit nedůvodné diskriminaci třetích osob. Dle jeho názoru vymezení plochy Z9 není veřejným zájmem a jedná se o upřednostnění zájmu jednoho konkrétního vlastníka na úkor jiných subjektů, včetně navrhovatele. Ani k této námitce se odpůrce v rozhodnutí o námitce nevyjádřil. Upřednostnění jednoho soukromého zájmu na úkor jiného soukromého zájmu nelze samo o sobě považovat za pochybení, ovšem v kontextu výše uvedených nedostatků se navrhovatel domnívá, že přijaté řešení (pro plochy Z9 a Z22) mělo být náležitě zdůvodněno, což se nestalo. Tedy i v této části je rozhodnutí o námitce nepřezkoumatelné a tudíž nezákonné.

III. Vyjádření odpůrce

29. Odpůrce zpochybnil aktivní legitimaci navrhovatele, který brojí proti zařazení sousedních pozemků ve vlastnictví M. B. a J. B. do zastavitelné plochy Z9. Jeho námitky ohledně zkrácení na jeho vlastnickém právu svědčí o tom, že zaměňuje účinky opatření obecné povahy s účinky navazujících řízení, především řízení územního. Chybí tedy základní předpoklad pro podání návrhu na zrušení části opatření obecné povahy.

30. Argumentace navrhovatele rozsudkem NSS ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, nebyla případná, řešila se zde aktivní legitimace nájemce, tento nebyl shledán oprávněným k podání návrhu. U vlastníka sousedního pozemku bylo konstatováno, že jde o možnost výjimečnou, typicky pokud by jeho pozemek byl dotčen určitou aktivitou, která se významně projeví na jeho pozemku, nebo která významně sníží hodnotu jeho majetku. Pokud se týká rozsudku NSS ze dne 24. 10. 2007, č.j. 2 Ao 2/2007-73, rovněž nepřináší přílehlavou argumentaci. Řeší otázku dotčenosti ve smyslu ustanovení § 52 odst. 2 a 3 stavebního zákona. Jak navrhovatel sám uvádí, k návrhu ÚP Předklášteří uplatnil námitky, přičemž ho odpůrce ani pořizovatel neomezovali s tím, že by jeho námitky posuzovali jako pouhé připomínky.
31. Pokud navrhovatel namítal, že nebyly dostatečně zdůvodněné jeho námitky týkající se potřeby vymezení nových zastavitelných ploch a odkazoval přitom na rozsudek NSS ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 Aos 1/2013-85, dle odpůrce navrhovatel skutečnosti zde uvedené opět nepoužil zcela přílehlavě, neboť v tomto rozsudku byla řešena otázka ochrany ZPF, vysoce chráněné zemědělské půdy a výrazné redukce zastavitelných, ale dosud nezastavěných ploch na úkor vymezení nových zastavitelných ploch se stejným způsobem využití v jiné části území. Tento rozsudek byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS 10/2013 pod č. 2903, odpůrce ocitoval právní věty, přičemž zdůraznil větu třetí, ze které vyplývá, že v případě nedostatku aktivní věcné legitimace navrhovatele pro nedostatek dotčení na právech a povinnostech není aktivní legitimace založena ani s ohledem na skutečnost, že správní orgán řádně nerozhodl o jeho námitkách týkajících se této plochy.
32. Odpůrce nesouhlasí ani s obecným konstatováním navrhovatele s odkazem na výše uvedený rozsudek, že v ÚP Předklášteří je vyhodnocení účelného využití zastavěného území a vyhodnocení potřeby vymezení zastavitelných ploch provedeno nedostatečně, přičemž navrhovatel ale současně poukazuje na kapitoly II.10-1-Vyhodnocení účelného využití zastavěného území a II.10-3-Vyhodnocení potřeby vymezení zastavitelných ploch, z nichž cituje. Odpůrce odkazuje na uvedené kapitoly, a to s ohledem na jejich obsáhlost. Dále ve vztahu k námitce nadbytečnosti vymezení plochy Z9 odpůrce odkazuje na kapitolu II.10-2-Vyhodnocení vymezených zastavitelných ploch, kde se mimo jiné uvádí, že došlo k redukci zastavitelných ploch.
33. Nelze účelově porovnávat nově zastavitelné plochy s řešením ploch přestavby P10, které jsou vymezeny za účelem znovuvyužití bývalých výrobních areálů v zastavěném území mimo zemědělskou půdu. Rovněž nelze srovnávat plochu Z9 s požadavky vlastníků, na jejichž pozemcích k vymezení zastavitelné plochy nedošlo. Plocha těchto pozemků 9 790 m² je nesrovnatelná. Při vypořádání námitky vlastníků těchto pozemků byl brán ohled na ochranu ZPF.
34. Dle odpůrce není ÚP Předklášteří ve vztahu k vyhodnocení účelného využití zastavěného území a vyhodnocení potřeby vymezení zastavitelných ploch dle § 53 odst. 5 písm. f) stavebního zákona nedostatečný. Odkazuje na kapitoly II.9.3.3 v části zdůvodnění zastavitelných ploch smíšených obytných – venkovských ozn. Z1, Z7-11, Z13, Z28 (Sov), dále na zdůvodnění zastavitelných ploch veřejných prostranství – komunikace, především plochy Z22, kapitola II.10.
35. Ve vztahu k záboru zemědělské půdy je problematika mimo jiných ploch i pro plochu Z9 dostatečně rozebrána v kapitole II.15.1.f) Jedná se o plochu malého rozsahu, posilující

stagnující demografický vývoj obce, doplňující či prodlužující stávající uliční bytovou zástavbu. Řešení těchto ploch uspokojuje zájem vlastníků pozemků i zájem obce.

36. Odpůrce se domnívá, že není patrné, jakým způsobem se tvrzení navrhovatele týkají jeho práv. Polemika navrhovatele je dle odpůrce spíše v rovině odborné než právní. Odpůrce připomíná, že s návrhem ÚP Předklášteří vyslovil mimo jiné souhlas i příslušný dotčený orgán – Krajský úřad JMK, odbor životního prostředí, a to i k opakovanému veřejnému projednání.
37. Navrhovatel uvedl, že rozhodnutí o jeho námitkách bylo nezákonné a nepřezkoumatelné, s čímž odpůrce nesouhlasí. Navrhovatel vznesl námitku ze dne 26. 6. 2018, ve které uvedl, že nesouhlasí s vymezením zastavitelné plochy „smíšené obytné – venkovské“ označené Z9 a zastavitelné plochy veřejné prostranství – komunikace označené Z22 s tím, že navrhuje od nich upustit pro jejich nevhodnost a nadbytečnost. Ostatní části tohoto podání byly označeny jako odůvodnění. Nelze směřovat vlastní námitku s jednotlivými názory uvedenými v odůvodnění, potažmo s rozhodnutí o této námitce a jeho odůvodněním obsaženém ve vydaném ÚP. Sám navrhovatel připomíná, že dle § 172 odst. 5 správního řádu rozhodnutí o námitkách, které musí obsahovat vlastní odůvodnění, se uvede jako součást odůvodnění opatření obecné povahy. Nelze odhlédnout od odůvodnění opatření obecné povahy jako takového, ve vztahu ke smyslu a charakteru odůvodnění vlastní námitky, typicky např. k vymezování zastavitelných ploch a záborům ZPF. Odpůrce odkazuje na rozhodnutí o námitce č. 8 uvedené na str. 33-35 přílohy č. 1.
38. ÚP Předklášteří řeší ve vzájemné souvislosti vymezení ploch Z9 a Z22 z důvodu možnosti využití plochy Z9 a obsahuje k tomu příslušné nástroje týkající se veřejné infrastruktury, jejího umístění, vymezení plochy koridorů včetně podmínek využití. Odpůrce odkázal na část I.4.1 a I.6.2. Konstatoval, že v části I.7.1 - Vymezení veřejně prospěšných staveb, pro které je možno vyvlastnit právo k pozemkům a stavbám, je uvedena obslužná komunikace v ploše Z22 včetně staveb a zařízení souvisejících. Na tuto plochu, resp. veřejně prospěšnou stavbu s označením vps 3 je pamatováno i v části I.8, pro obec se zřizuje překupní právo k pozemku p.č. X, k. ú. X, který by byl rozšířením pozemní komunikace dotčen a který je ve vlastnictví České republiky.
39. Dále je podstatné, že v části I.3.3 – Vymezení zastavitelných ploch je mimo jiné u Z9 uvedeno, že změna využití je podmíněna prodloužením či výstavbou obslužné místní komunikace, včetně prodloužení rozvodů inženýrských sítí technické infrastruktury. Argumentace navrhovatele ohledně nutnosti aplikace §20 odst. 4 a 5 vyhl. č. 501/2006 Sb. je tedy lichá. V souvislosti s uvedenou podmínkou je nutno opět zvážit otázku aktivní žalobní a věcné legitimace navrhovatele. K otázce aktivní žalobní a věcné legitimace odkázal odpůrce na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, a to rozsudek ze dne 23. 9. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-185, a usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 7. 2009, č.j. 1Ao 1/2009-120, týkající se obce Vysoká nad Labem, ze kterého citoval. Na závěr zdůraznil, že navrhovatel není aktivně legitimován k podání předmětného návrhu, neboť nebyl nikterak zkrácen na svých právech. Soud by tedy měl návrh pro nedůvodnost zamítnout.

IV. Replika navrhovatele

40. Navrhovatel nesouhlasí s argumentací zpochybňující jeho aktivní legitimaci, konkrétně i jeho odkaz na rozsudek NSS ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, který dle odpůrce primárně řeší otázku aktivní procesní legitimace nájemce. Dle navrhovatele z citací uvedených odpůrcem nevyplývá, že navrhovatel, brojící proti vymezení zastavitelnosti sousedního pozemku, nedisponuje aktivní legitimací. Především z bodu 35 uvedeného rozsudku jasně vyplývá, že podmínkou splnění aktivní legitimace je tvrzení zkrácení, dotčení na vlastnických právech navrhovatele v důsledku regulace stanovené územním plánem.
41. Judikaturou bylo dovozeno, že vlastníci mohou být územním plánem na svých právech dotčeni i v případě, když byla provedena změna funkčního využití sousedního pozemku. Konkrétně jde například o rozsudek NSS ze dne 21. 4. 2010, č. j. 8 Ao 1/2010-89. Předpokladem je tvrzení, že jejich vlastnické nebo jiné věcné právo by bylo přímo dotčeno určitou aktivitou, jejíž provozování na regulovaném území tento plán připouští. Vždy záleží na konkrétních okolnostech individuálního případu, například velikosti, krajinném rázu, zalidněnosti, zastavěnosti, charakteru území. Bylo také judikováno, že obdobně jako v územním řízení nemusí jít jen o tzv. mezující pozemky, ale i o pozemky v takové vzdálenosti, která ještě může znamenat reálné dotčení práv (srov. rozsudek NSS ze dne 24. 10. 2007, sp. zn. 2 Ao 2/2007, rozsudek NSS ze dne 18. 7. 2006, sp. zn. 1 Ao 1/2006). O to více platí, že dotčenost na právech může být založena změnou funkčního využití přímo mezujícího pozemku. V této souvislosti žalobce dále odkázal na rozsudky NSS ze dne 20. 3. 2014, sp. zn. 9 AOs 2/2012, ze dne 21. 4. 2010, č. j. 8 Ao 1/2010 – 89, či ze dne 24. 10. 2007, č. j. 2 Ao 2/2007-73).
42. Pokud se týká nedostatečného zdůvodnění potřeby vymezení nových zastavitelných ploch, navrhovatel nesouhlasí, že by jeho odkaz na rozsudek NSS ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 AOs 1/2013-85, byl nepřiléhavý, neboť v rámci rozsudku byla např. řešena otázka ochrany ZPF a výrazné redukce zastavitelných (avšak dosud nezastavěných) ploch na úkor vymezení nových zastavitelných ploch se stejným způsobem využití v jiné části území. Odpůrce zdůrazňuje, že ochrana ZPF byla při vymezování zastavitelných ploch akcentována. Dle navrhovatele se odpůrce se svou argumentací mýlí s podstatou námítky navrhovatele. Navrhovatel totiž namítá nedostatečné zdůvodnění potřeby vymezení nových zastavitelných ploch bez ohledu na hledisko ochrany ZPF.
43. Je pravdou, že kapitoly II.10.1 – Vyhodnocení účelného využití zastavěného území a II.10.3 Vyhodnocení potřeby vymezení zastavitelných ploch v textové části územního plánu existují, to však neznamená, že vyhovují požadavku stanovenému v § 53 odst. 5 písm. f) stavebního zákona. Navrhovatel je i po vyjádření odpůrce nadále přesvědčen, že toto ustanovení naplněno fakticky není.

Navrhovatel opakovaně upozorňuje na v návrhu citovaný rozsudek NSS ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 AOs 1/2013-85, konkrétně pasáže bodu 49, ze kterých vyplývá nutnost řádně vyhodnotit účelné využití zastavěného území a potřebu vymezení zastavitelných ploch s ohledem na potenciál rozvoje území a míru využití zastavěného území, tím spíše, pokud jde o kolizi se zájmem na ochraně životního prostředí, typicky vymezení zastavitelné plochy v dosud nezastavěném území na kraji obce. Zájem na rozvoji obce samozřejmě může s ohledem na konkrétní okolnosti případu převážit nad zájmem na ochraně životního prostředí, nezbytným předpokladem ovšem je, že potřeba rozvoje bude

prokázána detailní a ucelenou analýzou stávajícího stavu a prognózy budoucího vývoje založené na realistických očekáváních

44. Dále se navrhovatel ohrazuje proti údajně účelové argumentaci týkající se ploch přestavby (P10). Není relevantní, zda plochy přestavby jsou či nejsou vymezené na zemědělské půdě. Podstatné je, aby vymezení nových zastavitelných ploch bylo řádně odůvodněno i s ohledem na skutečnost, že existují právě vymezené plochy přestavby, ve kterých může být umístěno dalších 500 obyvatel.
45. Navrhovatel upozornil na skutečnost, že existuje důvodná pochybnost, že odpůrce při vymezení zastavitelné plochy Z9 postupoval ve vztahu k jiným vlastníkům pozemků, kteří o vymezení zastavitelných ploch také usilovali, neodůvodněně odlišně, z čehož vyvozuje účelovost a nedostatečnost zdůvodnění potřeby vymezení plochy Z9. Odpůrce k tomuto argumentu pouze uvádí, že plocha Z9 je ve vztahu k těmto dalším pozemkům nesrovnatelná a že ochrana ZPF byla akcentována. Dle navrhovatele však odpůrce na podstatu námitky opět nereagoval.
46. Odpůrce zpochybňuje dotčení hmotných práv navrhovatele. Vymezení zastavitelných ploch je dle jejího názoru otázkou spíše odbornou než právní. Dle navrhovatele je vyhodnocení účelného využití zastavěného území a vyhodnocení potřeby vymezení zastavitelných ploch nezbytnou zákonnou podmínkou územního plánu, její splnění vyžaduje i jisté odborné nároky. Porušení této podmínky může znamenat nezákonnost pořizovaného územního plánu, ale může zasáhnout i do práv navrhovatele, jako v tomto případě. Nedostatečné a věcně nesprávné odůvodnění zapříčinilo vymezení zastavitelné plochy Z9, která má potenciál v budoucnu významně narušit vlastnické právo navrhovatele. Navrhovatel odkazuje na usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 29. 5. 2019, č.j. 2 As 187/2017 - 264, který ve výroku II uvedl: *„V případě, že úprava obsažená v napadeném opatření obecné povahy skutečně negativně zasahuje do právní sféry navrhovatele, může se navrhovatel v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy úspěšně dovolat i porušení právních předpisů, jejichž primárním účelem je ochrana veřejného zájmu. Výjimkou jsou případy, kdy je na první pohled zřejmé, že navrhovatelem namítané porušení veřejného zájmu se zcela míjí s právní sférou navrhovatele.“*
47. Podle odpůrce názory uvedené v odůvodnění námitky nelze směřovat s vlastní námitkou a ve vztahu k vypořádání námitky nelze odhlédnout od odůvodnění územního plánu jako celku. Navrhovatel námitku strukturoval do dvou částí: 1) „vlastní námitka“ obsahující stručné shrnutí podstaty námitky a 2) „odůvodnění“ obsahující důvody uplatněné námitky. Je nezbytné, aby odpůrce reagoval na všechna relevantní tvrzení navrhovatele. Na odůvodnění rozhodnutí o námitkách je třeba klást stejné požadavky jako v případě typických správních rozhodnutí (§ 68 odst. 3 správního řádu). Odpůrce se blíže vyjádřil jen k namítanému nedostatečnému odůvodnění rozhodnutí o námitce ve vztahu k dopravnímu řešení. Uvádí, že využití zastavitelné plochy Z9 je možné až v okamžiku vybudování příslušné dopravní a technické infrastruktury, nikoliv dříve. Odpůrce přehlíží, že již stávající příjezdová komunikace je kapacitně i technicky nedostatečná pro současnou zástavbu, její rozšíření není možné a územní plán toto nijak neřeší. Pozemky v sousedství jsou ve vlastnictví soukromých vlastníků, s možností vyvlastnění se nepočítá. V ÚP je řešena jen plocha Z22, nikoliv stávající příjezdová komunikace.

V. Vyjádření osob zúčastněných na řízení

48. Do řízení se jako osoby zúčastněné na řízení přihlásili M. B., vlastník pozemků p.č. X a X a J. B., vlastník pozemku p.č. X, k. ú. X. Tyto pozemky leží v ploše Z9. M. B. požádal již v roce 1999 k zařazení parcel p.č. X a X do územního plánu, aby na nich umožnil stavbu rodinných domů svým dětem. V mezidobí byla z parcely p.č. X vydělena parcela p.č. X. J. B. má již na stavbu domu sjednaný hypoteční úvěr a připravuje žádost o stavební povolení. Podaný návrh značně zkomplikoval situaci, navrhuje jeho zamítnutí. Soud by měl rovněž zvážit, zda má navrhovatel oprávnění návrh podat, a to i z hlediska intenzity zásahu do jeho práv.
49. Dle jejich názoru nemůže dojít ke zhoršení kvality bydlení v dané lokalitě. Obec musí před zastavěním dořešit dopravní obslužnost. Prodloužení stávající ulice Pod Horkou v ploše Z22 bylo příslušnými orgány navrženo již v roce 2011. Dle osob zúčastněných na řízení má územní plán představovat zájem všech občanů v obci. Tento veřejný zájem by měl převažovat nad zájmem jednotlivce. Dochází k odlivu lidí produktivního věku z obce. Možnost postavit si zde dům je výrazným stabilizačním opatřením. Územní plán měl původně vyřadit ornou půdu výrazně větší rozlohy. Vymezení zastavitelných ploch bylo výrazně zredukováno. Plochy Z9 a Z22 vhodně navazují na dosavadní zástavbu. Rozšířením intravilánu obce nedojde ke zhoršení životního prostředí, ani k narušení kvality bydlení navrhovatele. Dopravní obsluha dvou rodinných domů nepředstavuje velkou zátěž. Navrhovatel musí pochopit, že v obci nežije sám, ostatní spoluobčané mají také právo postavit si dům na vlastním pozemku, byť tím navrhovatel přijde o výhodu, že na jeho dům nyní navazuje zeleň.

VI. Replika navrhovatele k vyjádření osob zúčastněných na řízení

50. Pokud osoby zúčastněné na řízení uvádějí, že o změnu regulace svých pozemků požádaly již v roce 1999, ničím to nedokládají. Dle navrhovatele tento údaj není ve věci rozhodující. Důležité je posouzení, zda obsah žádosti o změnu územního plánu je koncepčně smysluplný. Irelevantní je rovněž informace o přípravě úvěru a žádosti o stavební povolení. Je s podivem, že přípravy stavby jsou v tomto stadiu, když změna použití plochy Z9 je podmíněna prodloužením či výstavbou obslužné komunikace a prodloužení rozvodů inženýrských sítí.
51. Navrhovatel si je vědom, že i v budoucnu by mohl ve stavebním řízení uplatňovat námitky, již i v této fázi však má právo namítat narušení kvality prostředí a rozporovat navržené funkční využití předmětných pozemků, a to i s ohledem na již dnes nevyhovující dopravní napojení. Změny mohou zasáhnout do jeho vlastnických práv a způsobit komplikace. Navrhovatel nemá zájem blokovat příliv mladých rodin do obce, návrh podal bez jakékoliv osobní roviny, kvůli přesvědčení, že pro vymezení zastavitelných ploch nebyly splněny podmínky a v obci existují k zastavění jiné, vhodnější lokality.

VII. Posouzení věci soudem

52. Soud si k posouzení důvodnosti návrhu vyžádal od odpůrce spisovou dokumentaci k napadenému opatření obecné povahy. O návrhu soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného opatření obecné povahy (§ 101b odst. 3 s. ř. s.).

53. Předtím, než krajský soud mohl přistoupit k meritornímu posouzení návrhu, musel se nejdříve zabývat otázkou, zda jsou v projednávané věci splněny podmínky řízení. Těmi jsou v řízení vedeném podle části třetí, hlavy druhé, dílu sedmého soudního řádu správního existence předmětu řízení, (tj. opatření obecné povahy), aktivní legitimace navrhovatele a formulace závěrečného návrhu, to vše v souladu s podmínkami vyplývajícími z ustanovení § 101a a § 101b s. ř. s.
54. V řízení je napaden Územní plán Předklášteří, který je opatřením obecné povahy. Soud odkazuje na ustanovení § 54 ve spojení s § 43 odst. 4 stavebního zákona, dle kterého se územní plán vydává formou opatření obecné povahy. Tuto skutečnost ostatně žádný z účastníků v dané věci nerozporoval. Navrhovatel podal návrh včas, a to dne 2. 3. 2020. Směřoval proti napadenému opatření obecné povahy, které nabylo účinnosti dne 2. 1. 2020. Podle § 101b odst. 1 s. ř. s., věta první *„Návrh lze podat do 1 roku ode dne, kdy návrhem napadené opatření obecné povahy nabylo účinnosti.“*
55. Aktivně legitimovaným k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy či jeho části je ve smyslu § 101a odst. 1 s. ř. s. ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech vydaným opatřením obecné povahy. Aktivní legitimace navrhovatele se tak zakládá pouhým tvrzením dotčení na jeho právech. Otázkami spjatými s posuzováním aktivní legitimace navrhovatele se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu který v bodech 31, 34 a 37 usnesení ve věci „Územní plán obce Vysoká nad Labem“ ze dne 21. 7. 2009, č.j. 1 Ao 1/20199-120, publ. ve sbírce NSS pod č. 1910/2009, uvedl: *„Navrhovatel tedy musí v první řadě tvrdit, že existují určitá jemu náležející subjektivní práva, která jsou opatřením obecné povahy dotčena. (...) Splnění podmínek aktivní procesní legitimace bude tedy dáno, bude-li stěžovatel logicky konsekventně a myslitelně tvrdit možnost dotčení jeho právní sféry příslušným opatřením obecné povahy. To, zda je dotčení podle povahy věci vůbec myslitelné, závisí na povaze a předmětu, obsahu a způsobu regulace prováděné konkrétním opatřením obecné povahy, napadeným návrhem na jeho zrušení. (...) Výjimečně je též představitelné, aby aktivní procesní legitimace byla dána i tehdy, tvrdí-li navrhovatel, který sám není vlastníkem nemovitosti ani nemá právo k takové cizí věci na území regulovaném územním plánem, že jeho vlastnické právo nebo jiné absolutní právo k nemovitosti nacházející se mimo území regulované územním plánem by bylo přímo dotčeno určitou aktivitou, jejíž provozování na území regulovaném územním plánem tento plán (jeho změna) připouští. Typicky půjde o vlastníka pozemku sousedícího s územím regulovaným územním plánem, který by mohl být dotčen určitou aktivitou, jejíž vlivy se významně projeví i na jeho pozemku (např. exhalacemi, hlukem, zápachem apod.) nebo které povedou k významnému snížení hodnoty jeho majetku.“*
56. K aktivní legitimaci navrhovatel označil konkrétní nemovitosti, pozemky parc. č. X a parc. č. st. X, jehož součástí je rodinný dům č. p. X, vše k. ú. X, obec X. Vlastnické právo (společné jmění manželů) k těmto nemovitostem nebylo mezi účastníky sporné, ani skutečnost, že uvedené nemovitosti sousedí s návrhem napadenými částmi územního plánu. Je zřejmé, že rodinný dům ve vlastnictví žalobce je v současné době posledním domem v lokalitě, územním plánem došlo vymezení nových zastavitelných ploch v dosud volné krajině a plochy veřejného prostranství – komunikace, která má prodlužovat stávající komunikaci, dosud užívanou omezeným počtem lidí. Tento fakt sám o sobě představuje změnu proti dosavadnímu stavu. Intenzita využívání stávající příjezdové komunikace bude zvýšena, s tím je spojena i zvýšená hlučnost, prašnost, zhoršení

životního prostředí. To dle názoru soudu uvedené skutečnosti představují podstatnou změnu týkající se současné pohody bydlení žalobce a možnost dotčení na jeho právech.

57. Ze správního spisu pak vyplynulo, že navrhovatel uplatnil proti napadenému opatření obecné povahy námitky, obsahově odpovídající nyní podanému návrhu. Na základě těchto skutečností soud dospěl k závěru, že navrhovatel splňuje podmínky aktivní návrhové legitimace dle § 101a s. ř. s.
58. Zde je však nutno zdůraznit, že otázku aktivní návrhové legitimace navrhovatele jako podmínku přípustnosti návrhu nelze směřovat s otázkou aktivní věcné legitimace návrhu, tedy s otázkou jeho důvodnosti. Úspěch návrhu rozhodující měrou odvisí od toho, zda v řízení bude prokázáno, že byl navrhovatel skutečně na svých právech zkrácen přijatým opatřením obecné povahy. Návrh sám zákonodárce nekoncipoval jako *actio popularis*, ale jako nástroj k ochraně subjektivního práva. To, že návrhová legitimace je podmíněna tvrzením o zkrácení na právech, jen předznamenává, že předpokladem úspěchu v řízení samotném (věcnou legitimací) je požadavek, aby v řízení bylo prokázáno, že k takovému ukrácení na právech skutečně došlo.
59. Navrhovatel správně označil osobu pasivně legitimovanou, kterou je obec Předklášteří. Soud připomíná, že podle výše zmiňovaného usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, publ. ve sbírce NSS pod č. 1910/2009, je v řízení podle § 101a a násl. s. ř. s. o zrušení územního plánu odpůrcem obec, jejíž zastupitelstvo územní plán vydalo.
60. Další podmínkou řízení je formulace závěrečného návrhu v souladu s požadavky vyplývajících z ustanovení §101a s.ř.s. Navrhovatel požaduje zrušení části opatření obecné povahy, které dostatečně označil. Návrh obsahuje i náležitosti dle §101b odst. 2 s.ř.s., tedy dostatečně odůvodněné návrhové body. Soud uzavírá, že neshledal nedostatek procesních podmínek řízení, které jsou předpokladem přípustnosti vydání meritorního rozhodnutí.
61. Soud dále vycházel z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005-98, publ. pod č. 740/2006 Sb. NSS, podle kterého soud při zkoumání důvodnosti návrhu na přezkum opatření obecné povahy postupuje v krocích tzv. algoritmu. V prvním kroku soud zkoumá, zda napadené opatření obecné povahy bylo vydáno orgánem, který k tomu měl pravomoc. V druhém kroku se soud zabývá tím, zda orgán, který opatření vydal, nepřekročil zákonem stanovené meze své působnosti (věcné, osobní, prostorové a časové). V dalších krocích pak soud posuzuje zákonnost postupu odpůrce při vydávání napadeného opatření obecné povahy a otázky obsahového souladu napadeného opatření obecné povahy se zákonem (hmotněprávními předpisy), a zkoumá i soulad opatření obecné povahy se zásadou proporcionality.
62. Napadené opatření obecné povahy krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy II, dílu 7, § 101a a násl. s. ř. s., dle uvedeného algoritmu, přičemž vycházel z konkrétních okolností případu a z uplatněných návrhových bodů.
63. První 2 kroky algoritmu soud činí s ohledem k jejich obsah z úřední povinnosti, jak vyplývá i z odst. 28 usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 1 Ao 2/2010-116, publ. pod č. 2215/2011 Sb. NSS. Nutno dodat, že navrhovatel nijak nezpochybňuje otázky související s pravomocí a působností odpůrce k

vydání napadené změny územního plánu. Ani soud nemá pochybnosti o těchto otázkách. Následně soud zkoumá, zda opatření obecné povahy bylo vydáno v souladu se zákonem stanoveným postupem, tedy soulad s procesním právem, zda není v rozporu s hmotným právem (materiální kritérium), zda je v souladu se zásadou proporcionality. Při postupu podle uvedeného algoritmu je soud v souvislosti s nabytím účinnosti novely soudního řádu správního, provedené zákonem č. 303/2011 Sb. dne 1. 1. 2012 limitován tím, že podle § 101d odst. 1 s. ř. s. při rozhodování vázán rozsahem a důvody návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části.

64. Ještě před započítáním přezkumu napadeného opatření obecné povahy na základě návrhových bodů však soud považuje za nezbytné vymezit základní hlediska či zásady přezkumu územních plánů, ze kterých při projednávání a rozhodování věci vycházel, tak, jak vyplývají z právní úpravy a zejména z judikatury Nejvyššího správního soudu.
65. I v nyní souzené věci je předmětem sporu zejména rozsah zásahu do práv majitelů nemovitostí a hodnocení různých zájmů a subjektivních práv v procesu územního plánování. V tomto procesu dochází k vážení zájmů soukromých i veřejných, přičemž výsledkem musí být rozhodnutí o upřednostnění některých zájmů před jinými při zachování právem předvídané proporcionality a ochrany základních práv před svévolnými a excesivními zásahy. Obecné rozhodnutí o distribuci zátěže v rámci určitého území při zachování výše zmíněných zásad je politickou diskrecí konkrétního zastupitelského orgánu územní samosprávy a vyjadřuje realizaci práva na samosprávu konkrétního územního celku. Nepřiměřené zásahy soudní moci do konkrétních odůvodněných a zákonných věcných rozhodnutí územní samosprávy by tak byly porušením ústavních zásad o dělbě moci (srov. bod 114 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2011, č. j. 6 Ao 6/2010-103, ve věci „Zásady územního rozvoje Hlavního města Prahy“, publ. pod č. 2552/2012 Sb. NSS). Soudu přitom nepřísluší přezkoumávat, zda by bylo pro určitý pozemek či území vhodnější zvolit ten či onen způsob funkčního využití. Soud může přezkoumávat pouze to, zda příslušný orgán postupoval při pořizování územního plánu a v řízení o jeho vydání v souladu se zákonem (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 7. 2006, č. j. 1 Ao 1/2006-74, ve věci „Letová dráha Letiště Praha“, publ. pod č. 968/2006 Sb. NSS).
66. Úlohou soudu v tomto typu řízení je bránit jednotlivce (a tím zprostředkovaně celé politické společenství) před excesy v územním plánování a nedodržením zákonných mantinelů, nikoliv však územní plány dotvářet. Při hodnocení zákonnosti územního plánu či jeho změny se pak soud řídí zásadami proporcionality a zdrženlivosti. Ke zrušení územního plánu či jeho změny by měl proto soud přistoupit, pokud došlo k porušení zákona v nezanedbatelné míře, resp. v intenzitě zpochybňující zákonnost posuzovaného řízení a opatření. Podle okolností konkrétní věci přitom může zrušit i jen část územního plánu, jak tomu navrhováno i v projednávané věci. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2007, č. j. 2 Ao 2/2007-73, ve věci „Územní plán sídelního útvaru Jistebnice“, publ. pod č. 1462/2008 Sb. NSS).
67. Soud považuje za nezbytné zdůraznit, že si je vědom náročnosti procesu, jehož výsledkem je vydání územního plánu. To však neznamená, že složitost procesu předcházejícího jeho

vydání může sama o sobě legitimizovat případnou nezákonnost ve vztahu k veřejným subjektivním právům dotčených osob.

68. Při posuzování procesního postupu je nutno odlišit případná drobná pochybení bez vlivu na výsledek řízení, až po pochybení, která měla zásadní vliv. Soud neshledal žádná závažná pochybení v samotném procesu přijímání územního plánu, ostatně navrhovatel takový druh pochybení ani nenamítal.
69. Navrhovatel namítal nedostatečné a nepřezkoumatelné zdůvodnění potřeby vymezení nových zastavitelných ploch v územním plánu a v této souvislosti rovněž nezákonné a nepřezkoumatelné rozhodnutí o jeho námitkách. Je nutno zohlednit, zda navrhovatel byl aktivní v procesu přípravy a přijímání opatření obecné povahy. Ze správního spisu vyplývá, že navrhovatel podal v průběhu procesu přijímání územního plánu námitky, obsahově odpovídající námitkám uvedeným v návrhu, které odpůrcem byly jako námitky posouzeny. Soud nesouhlasí s argumentem odpůrce uvedeným ve vyjádření k návrhu, že za vlastní námitku navrhovatele (ze dne 26. 6. 2018) lze považovat pouze tu část podání, kdy navrhovatel uvedl, že nesouhlasí s vymezením zastavitelné plochy „smíšené obytné – venkovské“ označené Z9 a zastavitelné plochy veřejné prostranství – komunikace označené Z22 s tím, že navrhuje od nich upustit pro jejich nevhodnost a nadbytečnost. Ostatní části tohoto podání byly označeny jako odůvodnění a jednotlivé argumenty uvedené v odůvodnění nelze dle odpůrce směřovat s vlastní námitkou. Dle názoru soudu však bylo povinností odpůrce reagovat na celý text uvedeného podání navrhovatele, obsahující konkrétní námitky, které byly na počátku textu obecně vymezeny.
70. Rozhodnutí o námitkách, které musí obsahovat vlastní odůvodnění, je součástí odůvodnění opatření obecné povahy (§ 172 odst. 5 věta pátá správního řádu), a proto je třeba vnímat je ve vzájemné souvislosti. Na odůvodnění rozhodnutí o námitkách je přitom nutné klást stejné požadavky jako v případě jiných správních rozhodnutí (§ 68 odst. 3 správního řádu), musí být mj. zřejmé, proč správní orgán považuje námitky účastníka řízení za liché, mylné, anebo vyvrácené, proč považuje skutečnosti předešlé účastníkem za nerozhodné, nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené. Za nepřezkoumatelné však nelze považovat rozhodnutí o námitkách, z jehož odůvodnění ve spojitosti s odůvodněním celého opatření obecné povahy je zřejmé, jak byla daná problematika uvedená v námitce řešena (viz rozsudky NSS ze dne 23. 7. 2009, čj. 9 As 71/2008-109, ze dne 24. 10. 2010, čj. 1 Ao 5/2010-169, č. 2266/2011 Sb. NSS, a ze dne 9. 12. 2016, čj. 8 As 89/2016-48).
71. Při hodnocení odůvodnění rozhodnutí o námitkách proti návrhu územního plánu se soudy musejí vyvarovat přehnaného formalismu, v jehož důsledku by mohly nepřipustně zasáhnout do práva obce na samosprávu a ohrozit funkčnost územního plánování (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 7. 5. 2013, sp. zn. III. ÚS 1669/11).
72. Uvedenou optikou soud hodnotil odůvodnění potřeby vymezení nových zastavitelných ploch v rozhodnutí o námitkách navrhovatele v souvislosti s ostatními částmi odůvodnění. Na základě uvedených východisek dospěl k závěru, že potřeba vymezení nových zastavitelných ploch nebyla dostatečně zdůvodněna a že se odpůrce s námitkami navrhovatele přezkoumatelným způsobem nevypořádal. Některými námitkami se nezabýval vůbec a odpověď na ně nelze najít ani v jiných částech odůvodnění, některé z námitek nebyly vyhodnoceny přezkoumatelným způsobem.

73. Navrhovatel v námitce ze dne 26. 6. 2018 poukazoval na skutečnost, že plocha Z9 se nachází v ochranném pásmu lesa, poblíž významného krajinného prvku Zmole (tedy i v blízkosti bydliště žalobce). Konstatoval, že odpůrce se vyjádřil konkrétně pouze k námitce ohledně ochranného pásmu lesa, přičemž zde poukázal na nutné navazující procesy umísťování stavby s tím, že obdobné platí pro problematiku krajinného rázu. Soud souhlasí s navrhovatelem, že se jedná o nedostatečně vypořádanou námitku, byť toto pochybení soud nepokládá za podstatné. Podmínky ochrany krajinného rázu jsou v územním plánu řešeny v kapitole I.6.3, územního plánu a týkají se zastavěného území a respektování souladu s okolní zástavbou, nikoliv tedy krajinného prvku Zmole. Ke krajinnému rázu se vyjádřil orgán ochrany přírody v závazném stanovisku k územnímu plánu ve vztahu k zastavěnému území. Navrhovatel správně odkázal na § 12 odst. 4 zákona č. 114/1992 Sb. - o ochraně přírody a krajiny, podle kterého *„krajinný ráz se neposuzuje v zastavěném území a v zastavitelných plochách, pro které je územním plánem nebo regulačním plánem stanoveno plošné a prostorové uspořádání a podmínky ochrany krajinného rázu dohodnuté s orgánem ochrany přírody“*. Dle názoru soudu tím ale není vyloučeno, aby se příslušné orgány otázkou krajinného prvku Zmole, pokud se jedná o krajinný prvek významný, zabývaly při rozhodování o umístění a povolení konkrétní stavby, s ohledem na § 12 odst. 1 a 2 zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny.
74. Navrhovatel rovněž namítal, že plocha Z9 vybíhá mimo dosud zastavitelné plochy. K tomu bylo v odůvodnění rozhodnutí o námitkách pouze konstatováno, že plocha Z9 je pokračováním ulice Pod Horkou, jde o doplnění stávající uliční zástavby. K tomu soud konstatuje, že se jedná o pokračování stávající zástavby, je však pravdou, že jde o zástavbu za současnou hranicí zastavěnosti, v dosud volné přírodě, přičemž tato zástavba je spojena s nutností vybudování dopravní a technické infrastruktury. Tento fakt sám o sobě i v souvislosti s nejasným demografickým vývojem představuje potřebu důkladného zvážení takového řešení s ohledem na dosud nevyužité zastavěné plochy uvnitř obce. Nelze považovat za dostatečné odkázat na menší zábor ZPF než tomu bylo v případě návrhů na další zastavěné plochy a zájmy vlastníků pozemků, který nebyl přijat, viz i argument odpůrce uvedený ve vyjádření k žalobě s odkazem na obsah kapitoly II.10.2. S nutností vymezení zastavitelné plochy pak souvisí i otázka demografického vývoje obce, o které bude následně pojednáno.
75. S tím souvisí i námitka s uvedením konkrétních číselných údajů (viz bod 5 výše), že navržené plochy smíšené obytné svou rozlohou znamenají nárůst zastavěné plochy oproti dnešnímu stavu o víc než jednu čtvrtinu a zábor zemědělského půdního fondu je v novém návrhu větší než o třetinu, přičemž vzhledem k dostatečnému počtu a výměře ostatních zastavitelných ploch se zastavitelná plocha Z9 jeví jako nadbytečná. Soud se ztotožňuje s navrhovatelem, že na tyto konkrétní námitky nebylo v rozhodnutí o námitkách reagováno. Odpověď na ně není možno nalézt ani v ostatních částech odůvodnění územního plánu.
76. Nezbytnost vymezení nových zastavitelných ploch nebyla řádně vyhodnocena. Nelze konstatovat, že by odpůrce dostatečně konkrétně vyhodnotil účelné využití zastavěného území a v této souvislosti pak potřebu vymezení nových zastavitelných ploch, jak jí to ukládá §53 odst. 5, písm. f) stavebního zákona. Vzhledem k absenci uvedeného nebylo možno důkladně porovnat s veřejnými zájmy intenzitu dotčení navrhovatele na jeho veřejných subjektivních právech.

77. Soud pokládá za oprávněnou námitku navrhovatele, že v územním plánu absentuje konkrétní vyhodnocení využití, respektive nemožnosti využití již vymezených zastavitelných ploch. Toto vyhodnocení, jak je již zmíněno, nezbytné pro vymezení nových zastavitelných ploch. Odpůrce obecně konstatoval využití zastavěného území v uličních frontách kompaktně stávající zástavbou, dále uvedl, že se připouští, že u některých pozemků zařazených převážně do stabilizovaných ploch „smíšených obytných – venkovských“ je další výstavba možná, jakož i jinde v plochách stabilizovaných podle jejich druhu zejména v uliční frontě. Na základě toho konstatoval, že jsou pro další rozvoj bydlení vymezeny další zastavitelné plochy „smíšené obytné – venkovské“, včetně navrhovatelem napadené plochy Z9 (viz kapitola II. 10. 1). Soud je toho názoru, že z uvedeného není zřejmé, v jakém rozsahu je možná zástavba v již dříve vymezených zastavitelných plochách. Bez tohoto vymezení pak bezesporu nelze vyhodnotit účelné využití zastavěného území a nutnost vymezení nových zastavitelných ploch. V této souvislosti mělo být rovněž vzato v úvahu vymezení plochy přestavby bývalé papírny v zastavěném území, kde je počítáno mimo jiné i s umístěním bytových domů, ve kterých, jak je uvedeno v kapitole II.9.12. může být například umístěno dalších 500 trvalých obyvatel. I tato skutečnost měla být dle názoru soudu zvážena v souvislosti s vymezením nových zastavitelných ploch.
78. Uvedený nedostatek není řešen ani v dalších částech územního plánu. Odkaz na zájem vlastníků pozemků i obce o výstavbu v kapitole II. 9. 3. je nedostatečný, a to vzhledem k již uvedenému nedostatečnému vyhodnocení využití již vymezené zastavěné plochy a vzhledem k tomu, že zájmům jiných vlastníků pozemků do zastavitelných ploch obytných nebylo vyhověno z důvodu nedostatečné dopravní i technické infrastruktury a ochranu ZPF a dostatkem jiných ploch k zastavění, i když se jedná o pozemky se srovnatelnými podmínkami, ležící na protější straně navrhované nové příjezdové komunikace. Soud podotýká, že tím, že tyto pozemky nebyly zařazeny do zastavitelných ploch, nebyl navrhovatel nijak dotčen. Významná je tato skutečnost pouze proto, že u plochy, kterou žalobce napadá, jde rovněž o zábor ZPF a situace s dopravní a technickou infrastrukturou je obdobná.
79. Problematické je rovněž vyhodnocení otázky možného nárůstu počtu obyvatelstva a z toho plynoucího nárůstu potřeby bydlení. Byť odpůrce uvádí, že od roku je počet obyvatelstva setrvalý (kapitola II.10.3.) a v rozborové části ÚAP Tišnov nejsou obsaženy číselné údaje týkající se počtu a růstu obyvatelstva, ze kterých by bylo možno provést výpočet potřeby zastavitelných ploch v Předklášteří, přesto územní plán vychází z toho, že k nárůstu bydlení dojde o 25%. K argumentaci odpůrce k návrhovým bodům soud konstatuje, že primární je otázka pozitivního demografického vývoje a po ní mají teprve následovat úvahy o nutnosti navýšení zastavitelných ploch.
80. Další námitky navrhovatele se týkaly dopravního řešení s poukazem na stávající příjezdovou komunikaci vedoucí k nemovitostem navrhovatele. Navrhovatel poukázal na její stav, nutnost oprav, problematičnost zimní údržby a nutnost investic ze strany obce. Je pravdou, že odpůrce nereagoval na námitky týkající se současné existující komunikace, na kterou má navazovat komunikace v nově vymezené ploše Z22. Soud souhlasí s tím, že odpůrce nereagoval na stav stávající komunikace v rozhodnutí o námitkách, ani tuto problematiku neřešil v jiných částech územního plánu. Je pravdou, že změnu využití nově zastavitelných ploch, mimo jiné i plochy Z9 podmínil výstavbou či

prodloužením stávající obslužné místní komunikace (kapitola 1.3.3), otázka návaznosti na stávající komunikace zde však není nikterak řešena.

81. Vyjádření osob zúčastněných rozporuje aktivní legitimaci navrhovatele, zde soud odkazuje na výše uvedené odůvodnění ohledně aktivní legitimace navrhovatele. Další část vyjádření řízení reprezentuje soukromý zájem těchto osob, který je pro soud pochopitelný, nutno ho však poměřovat se zájmem navrhovatele a veřejným zájmem na vymezení nových zastavitelných ploch na úkor zástavby dosud volné přírody za hranicí dosud existující zastavěnosti, jehož existence nebyla dostatečně zdůvodněna.

VIII. Závěr a náklady řízení

82. Soud shrnuje, že z § 18 stavebního zákona vyplývá, že při územním plánování je nutno důkladně zvažovat hospodárné využívání zastavěného území. Při vymezení nových zastavitelných ploch je nezbytné vycházet z možného rozvoje území, a to především s ohledem na růst počtu obyvatelstva. Samozřejmě v případě skutečně existujícího trvalého růstu počtu obyvatelstva je nezbytné vymezit v územním plánu nové zastavitelné plochy. V posuzované věci tomu však tak není. Počet obyvatelstva je dlouhodobě stejný, nebyl uveden žádný reálný předpoklad, že by tomu v dohledné době mělo být jinak. Navíc nově vymezené plochy byly dosud součástí ZPF, na okraji obce na přechodu do volné krajiny. Jejich zástavba je spojena s nutností dobudování technické a dopravní infrastruktury. Za této situace, kdy nebyl proveden důkladný rozbor současného stavu zastavěnosti a nebylo přihlédnuto k možnosti výstavby bytových domů v areálu bývalé papírny, soud návrhu vyhověl a územní plán v části vymezené navrhovatelem zrušil. Argumentem ve prospěch odpůrce nemůže být ani skutečnost, že navýšení zastavitelných ploch bylo v návrhu územního plánu požadováno ve větším rozsahu, než bylo nakonec přijato. Soud připomíná, že pořizovatel územního plánu musí vždy zvážit komplexnost a složitost řešených vztahů a svoje řešení náležitě odůvodnit a to i z důvodu, že vyhovění zájmu jednoho vlastníka pozemku představuje většinou souběžně zásah do práv jiného vlastníka pozemku a jednotlivé soukromé zájmy bývají v rozporu nejen mezi sebou, ale i s veřejným zájmem (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2012, č.j. 6 AOS 2/2012-27).
83. O náhradě nákladů soudního řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 soudního řádu správního, podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Dle odst. 5 osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení.
84. Navrhovatel měl v řízení plný úspěch, tudíž má právo na náhradu nákladů řízení proti odpůrci. Náklady řízení navrhovatele představuje zaplacený soudní poplatek (za návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části – 5 000 Kč) a náklady na zastoupení.
85. Odměna advokáta navrhovatele a náhrada jeho hotových výdajů byla stanovena v souladu s ustanovením § 35 odst. 2 soudního řádu správního podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. Advokát navrhovatele ve věci učinil celkem čtyři úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu (převzetí a

příprava zastoupení, podání návrhu, replika k vyjádření odpůrce a replika k vyjádření osob zúčastněných na řízení). Odměna byla určena dle § 7 bodu 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu, tedy $4 \times 3\,100$ Kč. Náhrada hotových výdajů byla podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu určena paušální částkou za jeden úkon právní služby, tedy 4×300 Kč. Celkem odměna a náhrada hotových výdajů činí 13 600 Kč. Jelikož je zástupce navrhovatele plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna a náhrada hotových výdajů ve smyslu § 57 odst. 2 soudního řádu správního o částku odpovídající dani (21 %), kterou je povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle daňových předpisů, tedy o 2 856 Kč.

86. Celkem náklady řízení navrhovatele činí 21 456 Kč. K jejich zaplacení soud určil odpůrci přiměřenou lhůtu.
87. Osobám zúčastněným na řízení soud neuložil žádnou povinnost, tudíž právo na náhradu nákladů řízení nemají.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 19. června 2020

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu